

DOF - Dansk Ornitologisk Forening

Sildemåger i skovbunden

Hvis du vil se bjørne og ulve, så er det østlige Finland stedet. Men rovdyrturen giver også særprægede oplevelser med fuglene.

Man hører det, så snart vi stiger ud af bilen. De dybe klangfulde lyde fra forventningsfulde ravne rundt omkring i træerne blandet med mågeskrig fra den våde slette op mod den russiske grænse.

En ung havørn letter tungt, da vi går ned mod skjulene. Den har endnu ikke fået flyttet sig fra forrige nats ædeorgie.

Fuglene ved, det virker!

Der er mad at hente, men først når rovdyrene har været der i løbet af natten. Så her er fuglene tålmodige. Mere tålmodige end os, for vi vil se det, før vi tror det.

Klokken 17.45 er vi på plads i skjulet. En god time senere ser vi den første store hanbjørn luske gennem skoven på kanten af sletten. Han forsvinder igen, men snart kommer han frem til kødet, og fra det tidspunkt er der konstant bjørne på scenen i otte timer i træk.

Artikel fortsætter efter billederne.

En anden stor hanbjørn æder, mens en hunbjørn klogeligt holder sig på afstand. Foto: Susanne Røjle Bruun og Helge Røjle Christensen

Hunbjørnen er kommet til, mens ravnene er i venteposition. Foto: Susanne Røjle Bruun og Helge Røjle Christensen

Det virker i den grad!

Men vi vil have mere, og klokken 21.50 sker det: Her er, hvad vi skriver i notesbogen med sitrende fingre:

Fire ulve kommer løbende ud af skoven fra Rusland, de løber lidt frem og tilbage, meget vagtsomme! – to lyse rødlige og to grå.

Ulvene tager tydeligvis bestik af bjørnene og kommer så ind fra en helt anden side - meget tættere på. Man får ligefrem mere respekt for hunde ved at opleve ulvenes velovervejede fremfærd. Der foregår et tydeligt spil om magten ved kødet mellem ulvene og bjørnene. Mellem de klogeste og de stærkeste.

Artikel fortsætter efter billedet.

Ulvener kommer løbende ind fra Rusland. Foto: Susanne Røjle Bruun og Helge Røjle Christensen

Men vi har det mest virkningsfulde til gode...

Den første tanke er – måske lidt pinligt for en naturnørde – at det er en russisk sirene. Men lyden er SÅ dyb og kraftig, og vi er jo tæt på grænsen.

Det er det bare ikke. Det er ulvene, som giver intim koncert. Først den dybe tuden fra alfahannen, som melder sin ankomst, så stemmer de store hvalpe i med bjæffende tilløb. Når ulve hyler inden for 200 meter, så lyder det altså

meget anderledes og endnu mere gåsehudsfræmkaldende end det, vi før har hørt på bånd eller på film.

Artikel fortsætter efter billedet.

Ulvne gør udfald mod en bjørn i den næsten mørke nat. Foto: Susanne Røjle Bruun og Helge Røjle Christensen

Hold da op, som det virker!

Klokken 03.20 har den sidste bjørn spist sig mæt i det udlagte kød, og så er det de tålmodige fugles tur. Flokke af krager, ravne og måger kaster sig over de mange små lunser, som bjørnene har efterladt. Tre havørne og en sort glente holder også til ved fodringspladsen.

Artikel fortsætter efter billederne.

Ung ravn leder efter rester i skovbunden. Foto: Susanne Røjle Bruun og Helge Røjle Christensen

Sildemågen kigger efter laks. Foto: Susanne Røjle Bruun og Helge Røjle Christensen

Forklaringen på den finske succes med rovdyrturisme er fodring. Flere steder langs den finsk-russiske grænse er der tilbud til naturturister og fotografer ud fra opskriften med lokkemad og fotoskjul.

Pioneren inden for denne turisme har været naturfotografen Lassi Rautiainen. Det er hans firma WildLife Safaris Finland øst for byen Kuhmo, som vi er på besøg hos. Tidligere år har vi også besøgt firmaet Wild Brown Bear ved byen Vartius lidt længere mod nord. Her fodres der også, men det var en meget varm nat, som kan gøre rovdirene ret passive. Vi så kun en enkelt bjørn ved den lejlighed, men til gengæld sang blåstjerten i den tidlige morgenstund fra en bakketop i nærheden.

Vi har også forsøgt os med bjørnesafari i Sverige, hvor der ikke fodres med kød eller fisk. Her blev der i stedet smurt honning ud på træstammerne ud fra en tankegang om, at det er en mere naturlig føde for bjørnene om sommeren. Vi sad i to døgn indelukket i skjulet og holdt os vågne, mens toiletpanden i hjørnet blev fyldt. Men vi så absolut ingen bjørne eller andre rovdyr.

Det virkede ikke!

Men i år i Finland nåede vi op på omkring 10 bjørne, fem ulve og en jærv på to nætter, den sidste fik vi dog ikke billeder af. Og så kan man godt leve med de sildemåger i skovbunden, selv om det unægtelig er en særpræget oplevelse at se de flotte kystfugle hoppe rundt mellem stenblokke og blåbær for at finde de små bidder laks, som er gemt til rovdirene under træstammerne.

Se alle 11 billeder i stor størrelse i billedbåndet over artiklen.

 Dato:
30. 09. 2015

 Skrevet af:
Susanne Røjle Bruun og Helge Røjle Christensen

 Fotos af:
Susanne Røjle Bruun og Helge Røjle Christensen
Susanne Røjle Bruun & Helge Røjle Christensen

 Emner:
REJSER

 Tags:
REJSER